

ת"פ 20384/08/18 - מדינת ישראל נגד י"ג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20384-08-18 מדינת ישראל נ' ג' (אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	י"ג (אחר/נוסף)

גזר-דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג), לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (שתי עבירות).
2. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם והגברת ד"ג (להלן: "המתלוננת"), היו נשואים במשך 4 שנים, התגרשו למשך שנתיים, ולפני כשנתיים נישאו שוב. לבני הזוג 3 ילדים, אחת מהן קטינה.
3. באישום הראשון נטען כי ביום 28.7.2018 קודם לשעה 18:00 בשעה שאינה ידועה במדויק, הבחין הנאשם כי המתלוננת משוחחת עם שכן מחוץ לבית. כשנכנסה לבית אמר לה: "מה מצאת לך חברים חדשים מפרטט עם כולם". בהמשך התגלע ביניהם ויכוח במהלכו נטל הנאשם טלפון נייד ומפתח, הכניסם לכיסו והתעתד לעזוב את הבית, ואולם המתלוננת עמדה על מפתן הדלת, מנעה ממנו את היציאה, ואמרה לו "אל תשאיר אותי כך יש לי ילדים". הנאשם בתגובה אמר לה "תזוזי לפני שתחרטי על זה". משסירבה, אחז בה הנאשם בשתי הידיים והשליכה לרצפה בחוזקה, והכל בפני ילדיהם. בעוד היא שרועה על הרצפה, אחזה המתלוננת במכנסיו וביקשה ממנו שיוציא את הטלפון המפתחות. בהמשך הטיח הנאשם מספר סטירות בפניה של המתלוננת ובידה.
4. באותן הנסיבות קפצה הקטינה על המתלוננת שהייתה שרועה על הרצפה, כדי להגן על אימה, אף ילדיהם הנוספים ניסו למנוע מהנאשם להמשיך ולהכותה, אך הנאשם לא חדל מכך, והמשיך להכות בגופה באמצעות ידיו.
5. באישום השני נטען שכחודש קודם ליום 29.7.2018 במועד שאינו ידוע, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בביתם. במהלך הוויכוח רצתה המתלוננת לצאת מהבית, אך הנאשם מנע זאת ממנה בעודו עומד על מפתן הדלת. כשעמדה על רצונה לצאת, אחז בה בגופה והזיז אותה מפתח הדלת. באותן הנסיבות, נטל את המפתחות של הרכב ויצא מהבית. בתגובה יצאה אחריה המתלוננת וביקשה ממנו את המפתחות. הנאשם בתגובה הטיח סטירה בפניה.

תסקירי שרות המבחן:

6. בעניינו של הנאשם הוגשו 3 תסקירים אביא מתוכם בתמצית: בתסקיר הראשון צוין, כי הנאשם כבן 30 גרוש בשנית, אב ל-3 ילדים בני 3-9 שנים. הנאשם גדל בארצות הברית, ובגיל 11 עלה עם משפחתו לארץ. הנאשם התחנך במסגרות חינוך חרדיות. בתסקיר פירוט אודות מעברים של הנאשם בתחום האישי, דתי ותעסוקתי וכן מידע רגיש. (ראו: עמוד 2 פסיקה 1).
7. הנאשם נישא לאשתו הראשונה לאחר 4 חודשי היכרות, כאשר גילה 18. כעבור שנה נולד בנם הבכור. הנאשם תיאר משבר משפחתי שהחל לאחר הלידה הראשונה והחמיר לאחר לידת בתם. (ראו: פסיקה 2). בני הזוג התגרשו עקב רצונה של המתלוננת, וכעבר שנתיים החליטו להינשא שוב. הנאשם תיאר תקופה זו כמטלטלת עבורם, כאשר הנאשם עשה פנייה ללשכת הרווחה במקום מגוריו לקבלת סיוע, ולדבריו התוצאה מכך הייתה מעצרו, הרחקתו מילדיו ואף גירושין.
8. שרות המבחן זימן את המתלוננת לפגישה, אך היא לא הגיעה אליה. ניסיונות נוספים ליצור עמה קשר כשלו. נוכח זאת, הפנה שרות המבחן לתסקיר מעצר במסגרתו מסרה המתלוננת פרטים אודות הקשר ביניהם. הנאשמת תיארה קשר חיובי עם הנאשם כתוצאה מהמעצר והתהליך הטיפולי שהחל בו.
9. משיחה שנערכה עם עובדת סוציאלית לענייני משפחה עלה כי להתרשמותם הנאשם הינו אב מיטיב עבור ילדיו, למרות קשיים רבים עמם מתמודד. הוסף, כי הפנייה למעון לנשים מוכות נועד משום החשש לתפקודה של המתלוננת ונוכח האחריות הבלעדית המוטלת עליה לגידול הילדים.
10. תואר ההליך הטיפולי בו שולב במסגרת הליכי המעצר. בנוסף הפנה שרות המבחן לתיק קודם בו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג) מתיק זה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי להפעלה.
11. הנאשם, על אף הצפה רגשית, נטל אחריות על המעשים והביע חרטה. שרות המבחן המליץ לדחות את הדיון ב-4 חודשים, לצורך שילובו בהמשך הליך טיפולי.
12. בתסקיר מיום 30.11.2020 עדכון אודות הפניית הנאשם למספר גורמים שיתנו לו מענה תעסוקתי, וכן למרכז תמר. אף המתלוננת שולבה בקהילה טיפולית "רטורנו" כאשר הילדים עברו לחזקתו של הנאשם. בנסיבות אלו המליץ שרות המבחן על דחייה נוספת למשך 4 חודשים.
13. ביום 10.10.2021 הוגש תסקיר מסכם. הנאשם תיאר הידרדרות במצבו הבריאותי, וכן עדכן כי גרושתו סיימה את הטיפול, וילדיהם חזרו למשמורת. נוכח טעמים אלו- והתרשמותם כי חל שיפור במצבו הבריאותי, וכן הבעת מוטיבציה לקדם עצמו ולקבל סיוע מהסביבה, הומלץ לסיים את ההליך. שרות המבחן סבור כי יש להימנע מהטלת רכיב של מאסר, אף לא בדרך של עבודות שירות, אלא בדרך של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 150 שעות לצד צו מבחן למשך שנה.

תמצית טיעוני הצדדים:

14. המאשימה בטיעוניה הפנתה לכתב האישום ונסיבות אותם אירועים. המאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמים: לאישום הראשון בין 8-18 חודשים, ולאישום השני בין מאסר קצר ל-6 חודשים. לדבריה, אין המדובר בתסקירים חיוביים, ובהתאם יש לקבוע את עונשו של הנאשם באמצעו של המתחם ולהטיל עליו מאסר שירוצה על דרך עבודות השירות למשך 9 חודשים, תוך הפעלת המאסר המותנה, וכן מאסר על תנאי.

15. הסנגור ציין כי על אף והמדובר בשני אירועים, יש לקבוע מתחם עונש אחד. לדבריו, מצב דברים זה יאפשר את הארכת התנאי מבלי להפעילו, ולהיותו במסגרת המלצת שרות המבחן.

16. הסנגור הלין כנגד עמדת המאשימה, לכך שחרגה מהסדר הטעון. על פיו, לא דובר על תהליך שיקומי, אלא על נטילת אחריות והעדר פתיחת תיקים נוספים, ובנסיבות אלו מנועה המאשימה לטעון שלא במסגרת הסיכום שבהסדר הטעון. הסנגור הפנה לתוכנם של התסקירים, ובעיקר להליך הטיפולי אותו עבר הנאשם במסגרת שרות המבחן.

17. הנאשם בסיום ציין, כי שיתף פעולה עם שרות המבחן כפי שנדרש ממנו, וכן פירט אודות הטיפול אותו קיבל, קבוצתי ופרטני. הנאשם תיאר קשר מכבד עם זוגתו לשעבר, לכך שנישאה בינתיים, לצורך שלו לעסוק בשתי עבודות לצורך פרנסת הילדים. הנאשם הוסיף, כי הוא מעוניין לתרום ולבצע של"צ.

דין ומסקנות:

18. במקרה דנן, חלוקים הצדדים בשאלה האם יש לקבוע מתחם אחד בגין שני האישומים שמא שני מתחמים נפרדים. לכך, תהא השלכה גם על אופן הפעלת המאסר המותנה התלוי כנגד הנאשם. לדעת המאשימה המדובר במאסר על תנאי שהינו חב הפעלה, שבנסיבות העניין ניתן להפעילו בדרך של מאסר. מנגד, גורסת ההגנה, שכלל ובית המשפט ייקבע כי המדובר באירוע עברייני אחד, ניתן יהיה להורת על הארכת המאסר המותנה, ולאמץ את עמדת ההגנה, המגובה בעמדת שרות המבחן להטלת צו שירות לתועלת הציבור.

19. בהקשר זה אפנה לסעיף 56 לחוק העונשין, הקובע:

56. (א) בית המשפט שהרשיע נאשם בשל עבירה נוספת ולא הטיל עליו בשל אותה עבירה עונש מאסר רשאי, על אף האמור בסעיף 55 ובמקום לצוות על הפעלת המאסר על תנאי, לצוות, מטעמים שיירשמו, על הארכת תקופת התנאי, או חידושה, לתקופה נוספת שלא תעלה על שנתיים, אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

(ב) לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת.

20. עניין זה נדון בפסיקה, כך למשל בע"פ 89/81 מסרווי נ' מדינת ישראל פ"ד לה(4) 501 (1981), במסגרתו נקבע:

"הרעיון, שביסוד ההוראה המאפשרת לבית המשפט להאריך את תקופת המאסר-על-תנאי, הוא לתת לעבריין הזדמנות לחזור למוטב, גם לאחר שחזר ונכשל פעם אחת נוספת, אם לדעת בית המשפט מן הראוי להאריך- אף עם העבריו; וכישלון אחד נוסף אינו זהה עם עבירה אחת נוספת במובן הטכני המצומצם של המונח "עבירה" אלא במשמעות הרחבה של התנהגות פלילית, הנובעת מהחלטה אחת ומדחף פלילי אחד, גם אם יש בה בהתנהגות, מבחינה טכנית, עבירות אחדות. מטבעו של עניין אין להגדיר דברים אלה מראש, ועל בית המשפט יהא להעריך ולקבוע בכל מקרה ומקרה שלפניו, אם מדובר בכישלון חד פעמי או יותר. מכך. סביר להניח, כי בדרך כלל ניתן לראות בהתנהגות הפלילית משום כישלון חד פעמי, כאשר מדובר במערכת עובדות אחת, שבוצעה בהזדמנות רצופה אחת".

21. כפי שקבע כבוד השופט ח. מלצר במסגרת רע"פ 7587/14 **גדעון מכלוף נגד מדינת ישראל** (16.2.2016), שאלת יישום ההלכה בעניין זה נעוצה בנסיבות הקונקרטיות של המקרה העומד בפני בית המשפט הדין בכך. בהקשר זה יש להפנות גם למבחנים שנקבעו בפסיקה לפיהם אירוע עברייני יכול לכלול מעשה אחד, או מספר מעשים. (ראו לדוגמה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).
22. במקרה דנן, אוחד כתב האישום שני אישומים, ואולם בין שני המעשים קיים לטעמי קשר ענייני הדוק. את שתי העבירות ביצע הנאשם כלפי המתלוננת בביתם, כשהרקע לביצוען הינו זהה- סכסוך שהיה ביניהם בקשר הזוגי. בין האירועים קיימת גם סמיכות זמנים קרובה יחסית, ולפיכך יש לראות בהם אירוע עברייני אחד שלגביו יש לקבוע מתחם עונש אחד, המאפשר, בנסיבות העניין, להימנע מהפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם.
23. טעם נוסף המצדיק לטעמי להלך בדרך זו, נוגע בחלוקה הזמן מעת ביצוען של העבירות, העדר פתיחת תיקים נוספים, וכן ובעיקר שיקולי שיקום, המצדיקים לאמץ את עמדת שירות המבחן, בדבר הטלת צו של"צ לצד מבחן, ולהימנע מהטלת מאסר, אף בדרך של עבודות שירות.
24. מתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם משך למעלה משנה, עולה תמונה אישית ומשפחתית שאיננה פשוטה. מורכבות זו אינה רק מנת חלקו של הנאשם, אלא גם של המתלוננת. שניהם, למרבה הצער, התמודדו עם קשיים אישיים משמעותיים. אלו מפורטים בתסקירים ואין מקום להביאם כאן. על אף זאת, להתרשמותי הנאשם וכן המתלוננת עשו מאמץ כן ואמיתי לשמר את הקשר ביניהם, ונישואיהם השניים יעידו על כך. ואולם, על אף הגירוש השניים, קיים ביניהם כבוד הדדי ואף המתלוננת אינה חשה פחד או חשש מהנאשם. בנוסף, הנאשם, על אף קשיים אישיים ובריאותיים, שימש עוגן למשפחה בעיתות משבר בהן הייתה נתונה המתלוננת. הנאשם השתלב בהליכי טיפול עוד בהליכי המעצר וסיים קבוצה טיפולית. אכן, הנאשם טרם שולב בהליכי טיפול פרטני, ואולם הדבר אינו ניצב לחובתו, אף שירות המבחן אינו סבור כך. אזכיר, כי בתווך התפרץ נגיף הקורונה, הסגר שבא בעקבותיו, וכן למצער, מצב רפואי ממנו סבל הנאשם משך חודשים רבים. על אף זאת, הנאשם ביקש להשתלב בקבוצה טיפולית נוספת, ואכן כפי שצוין בתסקיר נוצר קשר עם מסגרת הטיפול. (ראו: תסקיר מיום 10.10.2021 פסיקה אחרונה). בדבריו בבית המשפט הוסיף הנאשם, כי בינתיים הוא מצוי משך כ- 8 חודשים במסגרת תוכנית פרטנית, המתואמת עם שירות המבחן. כאמור, שירות המבחן מבקש לכלול צו מבחן במסגרת רכיבי הענישה, מתוך מטרה להמשיך ולעקוב אחר התהליך השיקומי בו נתון הנאשם, ולהוות עבורו גורם תומך.
25. אוסיף, כי אף התרשמותי מהנאשם הינה חיובית מאוד. בבית המשפט תיאר הנאשם באופן כן את מסכת חייו הקשה, ומאמציו הרבים לצלוח דרך זו. עבודה בשתי מסגרות, פרנסת ילדיו לצד המשך הקשר עם גורמי הטיפול.
26. בנסיבות העניין, הוכח לטעמי כי הנאשם מצוי בעיצומו של הליך שיקומי משמעותי, ויש סיכוי ממשי שישתקם, נתון המצדיק אף הוא להורות על הארכת המאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגד הנאשם.
27. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
28. אני מאריך בזאת את המאסר המותנה למשך 3 חודשים כפי שנפסק בתיק מספר 20384-08-18 אשר הוטל בבית משפט השלום בירושלים ביום 15.10.2015, זאת למשך שנתיים.
29. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 200 שעות. שירות המבחן יגיש תוכנית של"צ לאישור בית המשפט בתוך 60 יום.

30. צו מבחן למשך שנה.

31. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3500 ₪ שלא יעבור על העבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם בע"פ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 מאי 2022, בנוכחות
המאשימה הנאשם ובא כוחו.